

Missions-Nyt

49. årgang, nr. 4 - Vinter 2007

Missions-Nyt

49. årgang, nr. 4 - Vinter 2007

Ansvarshavende udgiver:

Missionsfonden af 4/5 1964
Harpevej 14
DK-3650 Ølstykke
Telefon 47174040 - Fax 47174018
mfond@mail.dk

www.missionsfonden.dk

Giro 613-9450
Bank 9570-0006139450
ISSN: 0903 2312

Redaktion og layout:

Svend Lohse

Tryk:

Trykkeriet Friheden ApS, Thisted

Missions-Nyt udkommer 4 gange om året og sendes gratis til fondens brugere og alle, som måtte ønske det.

Missionsfonden foretager en overordnet vurdering af det indkomne materiale til hvert enkelt blad, men artiklernes indhold, udtrykte holdninger og formuleringer er på skribenternes eget ansvar.

Forside:

Barnet i krybben. Kollage på håndlavet papir

Missionsfonden af 4/5 1964

Missionsfondens bestyrelse:

Elly Lohse Bruun

e.bruun@mail.dk
Fagotvej 13 A, 2730 Herlev,
telefon 44917009

Karl Kühn

skkuhn@newmail.dk
Strandvej 21, 6280 Højer,
telefon 74782015

Kenneth Kühn

alken@tiscali.dk
Bendstrupvej 5, 2650 Hvidovre,
telefon 36770798

Erna Nielsen

Bråderhøj 5, 3500 Værløse,
telefon 44480581

Christian Petersen

ec@paradis.dk
Sandholtvej 4, 2650 Hvidovre,
telefon 36770688

Gardar Ragnarsson

gardar@mail.dk
Lemkær 4, Kirke-Hørup, 6470 Sydals
telefon 74416092

Administration og regnskab:

Svend Lohse, Harpevej 14, 3650 Ølstykke

Indhold

- 3 Leder: „Ham skal du give navnet Jesus“
- 4 Irland
- 7 Kenya
- 10 Peru
- 12 Amazonas i Brasilien
- 14 Afghanistan
- 15 Et kald til Japan
- 16 Bøn fra Tanzania
- 17 Der findes steder i Thailand hvor smilet må fortrænges
- 19 Vision, passion og strategi for Nagaland
- 21 Missionshjørnet
- 23 Majsuddeling i Tanzania
- 24 Mere fra Brasilien
- 27 Juleprojekter
- 31 Missionsadresser

„Ham skal du give navnet Jesus“

En Herrens engel viste sig for Josef i en drøm, og sagde til ham: „Hun skal føde en søn, og ham skal du give navnet Jesus; thi han skal frelse sit folk fra dets synder“. Josef, som var en retsindig mand, var nemlig i dybe betæneligheder angående sin forlovede, som var gravid uden hans medvirken, og tænkte, at han ville lade sig skille fra hende i stilhed.

Det lader til, at han ikke vidste, at engelen Gabriel i forvejen havde vist sig for Maria og sagt: „Frygt ikke, Maria! thi du har fundet nåde hos Gud, og se, du skal undfange og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes Søn; og Gud Herren skal give ham Davids, hans faders, trone, ... og der skal ikke være ende på hans kongedømme.“ (Luk.1:26-33) Da tiden var inde; året, måneden, dagen og timen, da blev Jesus født. Alt gik i opfyldelse, som Gud før i tiden havde åbenbaret det for hans sande profeter om denne store begivenhed. Intet blev udeladt, og intet manglede. Det hele skete!

Guds frelsesvej blev lagt for hele menneskeheden af ham selv. Så nu er der en åben vej for os alle fra mørke til lys, fra synd, elendighed, kaos og død, til liv og herlighed i Gud. Løftet er givet: „Og det skal ske, at enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelses“. Dette virker kun af nåde ved troen på Den Herre Jesus Kristus, som er Guds Messias. Religionerne, som er et menneskeligt produkt med anråbelse til forskellige afguder, er ikke vejen til Gud. Englene skal ikke tilbedes og heller ikke Maria.

Apostelen Peter sagde ind for det høje råd: „Jesus er den sten, som blev vraget af jer bygningsmænd, men som er blevet hovedhjørnestenen. Og der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved“. (Apost.4:11-12) Det betyder konkret, at Jesus Kristus for os er den eneste mulighed for redning, og at han er den eneste mellemmand mellem Gud og mennesker. Derfor kan vi trygt bygge vort livs hus og vor livs tro på denne Klippe, som er Hovedhjørnestenen i alt sundt menneskeliv og gudsforhold. Om dette kan og bør alle kristne vidne om alle vegne overfor høje som lave med stor frimodighed. Dette er evangeliet.

At Ordet blev kød, at Gud blev menneske i Kristus Jesus, og på den måde tog bolig iblandt os, vedbliver med at være et mysterium. Apostelen Johannes siger: „Vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed“. (Joh.1:14b) For mig er dette en forklaring nok for at vide, hvordan jeg kan blive frelst og komme til Gud. Den er enkel og kortfattet, i lighed med skabelsesberetningen, der siger: „I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden“. (1.Mos.1:1)

Fortsættes næste side

Det er kun ved tro, og troen alene, vi kan fatte, at verden er skabt ved Guds Ord, så det vi ser, ikke er blevet til af noget synligt, og sådan er det hele vejen igennem. Hvis forklaringerne i Skriften havde været længere og mere udførlige end de er, ville det alligevel ikke være nok til at mætte vantroen. Når Gud stiger ned, og alt bliver til, og når Guds herlighed åbenbares på jorden, er det i alle henseender oversanseligt og uforståeligt for den menneskelige intelligens.

I ham, Kristus, har vi hvile og fred i sjæl og sind, og liv til evig tid. For af Guds nåde er vi frelst ved tro, og det er ikke af os selv, eller ved nogen gerninger af religiøs eller anden art. Gaven er fra Gud. „For således elskede Gud verden, at han gav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv“. (Joh.3:16)

Jeg ønsker alle bladets læsere en god og fredfuld julehøjtid
Gardar Ragnarsson

Irland

Af Tony og Agnete Simpson

Kære missionsvenner.

Vi skulle have et månedligt bønнемøde en lørdag formiddag. En anden lille forsamling i byen har stillet deres lokale til rådighed for os når som helst, de ikke selv skal bruge det. Vi var lige ankommet den formiddag og hørte skridt op ad trappen. Manden, som vi ikke havde set før, forklarede, at han havde problemer med alkohol, men at han havde bedt til Gud og læst lidt i bibelen af og til. Jerry, som han hed, var midt i tredive. Han kunne ikke have vidst, at der var nogen dér på det tidspunkt, men Jerry sagde, at han havde haft en drøm den nat, og derfor var han kommet. Jo, Gud taler stadig direkte til mennesker i nød. Jerry fortsatte: „Når jeg har læst i bibelen, har jeg bare læst det, som passer mig, og som jeg synes om. Men det dur ikke, for det med Gud skal være alt eller intet!“ Det var 3 måneder siden, og nu er det blevet alt for Jerry!

Ming og Brenda, vores tapre missionærer fra Cambodia, har netop være hjemme en tid og bor hos Brendas forældre hér. De fleste missionærer i Cambodia kan kun holde ud i det land i gennemsnitlig 4 år. Ming og Brenda har været der i 10 år og skal snart rejse ud igen med deres tre børn, den yngste er lige blevet født her i Cork! De har også været til velsignelse hér i de uger, de har været hjemme.

Vi er taknemlige til Gud for den fulde fri-

*Barnevelsignelse.
Ming og Brenda med familie.
Tony står med den nye baby til venstre*

Udsnit af forsamlingen søndag formiddag

hed, vi har og altid har haft til at forkynde Evangeliet og uddele traktater på gaden. Tusinder af traktater bliver delt ud hvert år, og det er en sjældenhed at finde nogen, der er smidt på gaden. I årenes løb har en hel del mennesker vidnet om, at det netop var en traktat, der førte til, at de tog deres første skridt på vejen til Jesus.

Vi ved jo, at mange andre steder i verden er der alt andet end frihed for Evangeliet. Særligt i en del muslimske lande kan det koste livet at følge Jesus - og det sker ret ofte. Men for Gud er der ingen lukkede døre - og „Guds Ord er ikke bundet!“ Vi kommer i kontakt med en del folk fra sådanne steder, folk som er flygtet hertil fra krig og kaos og tragedier. Skønt det kan være vanskeligt, må vi forsøge at nå muslimerne med Evangeliet, når de er kommet her til landet. Vise dem Guds kærlighed, det må og kan vi i hvert fald.

Nula, som vi har omtalt i et tidligere brev, bor kun lige om hjørnet fra os, og hun er flygtet fra et af de værste steder på Afrikas Horn. Både hun og hendes mand er musli-

mer, men er aktive inden for organisationer, der arbejder for at fremme menneskerettigheder. Nulas mand er stadigvæk i Afrika, mens hun gør, hvad hun kan, for at han kan få tilladelse til at komme hér. Han er konstant truet på livet fra alle de krigeriske sider samt de ekstreme muslimer. Ikke mindre end 6 af hans nære kolleger er blevet myrdet i år.

For nogle uger siden blev der afholdt et forum af forskellige menneskerettighedsorganisationer i et tilstødende afrikansk land. Nulas organisation tilkaldte hende og sendte hende flybilletten. Lykkeligvis kunne hendes mand også komme, og de kunne være sammen i 3 uger og se hinanden for første gang i 2 år! Vi havde netop læst om, hvordan flygtninge fra deres land ofte blev dræbt, hvis de bekendte sig til troen på Jesus istedet for Islam, og det skete endda, når de opholdt sig i et tilstødende ikke muslimsk land. Ja, selv ægtemænd ville sørge for, at deres koner blev efterstræbte, hvis de kom til troen. Så vi var en lille smule nervøse for, hvordan Nulas mand ville tage

Fortsættes næste side

det, når han fandt ud af, at hun havde så stærk kontakt med os.

Lige før Nula skulle rejse af sted med sine 2 små børn, lånte vi hende i huj og hast en kuffert med hjul. Vi troede at kufferten var helt tømt først, men da Nula kom hjem igen, sagde hun: „Der var nogle blade i kufferten“, (det var nogle af vore traktater!) „I må meget undskylde, at vi tog nogle af dem uden at spørge om tilladelse. Min mand læste dem, og han syntes om dem. Han gav nogle af dem til sine venner fra et andet land, og de var også glade for dem. Er det OK om vi kopierer nogle?“ Ja, Guds visdom er uendeligt meget større en vores visdom! Vi ville aldrig have turdet efterlade de traktater, om vi havde vidst de var i kufferten. Men Gud sørgede for, at evangeliske traktater kom ind blandt engelsktalende muslimer i et lukket land! Halleluja! Bed for muslimerne.

Nula og hendes 2 små børn på besøg hos os

I sidste uge fik vi et uventet besøg af 3 franske sigøjnere, der arbejder som missionærer blandt deres egne folk i forskellige europæiske lande. De havde følt kald til at gøre et nyt fremstød for at få gang i arbejdet blandt de irske sigøjnere. De var her i 5 dage, og vi tog med dem ud i 2 dage og gjorde besøg hos nogle af de sigøjnere,

Med vores 3 franske venner på besøg hos nogle af de irske sigøjnere. Tony er nr. 2 fra højre.

som vi kendte lidt til. Vi inviterede dem til mødet søndag aften, der ville blive specielt for sigøjnere. En del lovede at komme, men det kan betyde lidt eller intet, så vi anede ikke, om nogen af dem ville møde op! Der kom 13 af dem til mødet, og de viste stor opmærksomhed hele tiden - ret ualmindeligt blandt dem, da deres koncentrationsevne er kortvarig. Vores franske venner håber at gøre et besøg igen en gang om måneden. Vores svigerdatter er fransk-lærer og var en god tolk for dem. Vi hørte en del om det forunderlige værk Gud gør blandt sigøjnerne, og de pointerede klart, at det ikke var et værk, der blev gjort af mennesker, men af Gud. En af brødrene talte særligt om bøn på vores søndagformiddagsgudstjeneste. Han talte næsten en time, men de fleste af os ville vist gerne have lyttet længere! Ind i mellem hørte vi om bønnesvar og mirakler, men der var intet der henledte opmærksomheden på de menneskelige redskaber. Når han nævnte store ting, som var sket som svar på bøn, sagde han simpelthen: „Det er fordi, Gud er en levende Gud!“

Gud være lovet, Han er en levende Gud hvor som helst, også her i Irland.

Tony og Agnete Simpson

□

Kenya

Af Susanne og Leif Madsen

Kære Missions Nyt

Vi vil her fra Kenya sende jer en varm hilsen. Her går det godt, men der er også mange udfordringer, som møder os i hverdagen. Tingene går ikke altid så hurtigt, som man gerne vil at det skulle gøre. Men Gud er trofast og vil forblive trofast mod sine børn. Vi vil allerførst sige tusind tak for jeres hjælp og forbøn, samt for den hilsen vi fik fra sommerstævnet. Det er altid til stor opmuntring for os, at få en hilsen fra jer alle.

Arbejdet iblandt børnene går godt, også på skolen, som nu er blevet en stor børneflok på 550 børn, som dagligt kommer i skolen fra børnehaveklassen til 8. klasse. De får alle mad to gange om dagen og undervisning i almindelige skolefag plus gratis lægehjælp og medicin i det omfang, vi formår. I skolen er der også undervisning i Guds ord, så børnene kan vide, at de er elsket af Jesus, og vide at de er dyrebare for ham. Mange af børnene her, føler sig forkastet og uønsket, så når de hører at de er elsket og værdsat, sker der en stor forvandling i deres liv.

De største børn i børnehaveklassen, har snart deres store dag, hvor de bliver færdige med børnehaveklassen, og skal rykke op i første klasse. Det foregår med en stor ceremoni, hvor de har specielle dragter på, og hvor alle får et diplom. Lærerne og personalet gør et

Skolebørn i Filadelfia New Life School

stort arbejde for, at få alt dette til at fungere. Chrispus Mwakai, som er leder for stedet, er meget oprigtig og gør et flot stykke arbejde. Det er en stor hjælp for os i hverdagen, at vi ikke behøver at være der hver dag.

Der er nu 55 unge, som vi hjælper i forskellige gymnasier og uddannelsessteder. De unge mennesker trives på de fleste skoler og gør et godt stykke arbejde. Men vi har nogle drenge, som er på en skole, hvor der desværre har været mange problemer, hvor nogle af eleverne har afbrændt skolebygninger. Så vi overvejer at flytte dem til en anden skole til januar.

Fortsættes næste side

Gymnasie-holdet

På New Life Boys home bor der nu 46 drenge som alle har behov for hjælp og omsorg, og vi ser hvordan de ændrer sig og bliver forandret. Der er en stor aldersspredning på drengene, hvor de små er 6 år og de ældste 19 år. De store går på kostskole, så de er dog kun hjemme i ferierne i april, august og december. Vi har planer om at få bygget et større hus til drengene, hvor vi for fremtiden kan dele dem op i forskellige aldersgrupper. Du kan være med til at bede for dette hus, at det må komme til at blive en virkelighed.

Nogle af pigerne fotograferet i det gamle hus

En af drengene fra drengehjemmet

På New Life Girls House bor der nu 44 piger, hvor den yngste for tiden er 8 år. Der er også mange teenagere, men mange er på gymnasiet, så de kun er hjemme i ferien. Her i pigehuset er der meget trangt. De bor i små rum og har kun et udendørs opholdsrum, hvor de spiser og laver lektier. Køkkenet er meget primitivt i det lille hus, så de glæder sig meget til snart at flytte ind i deres store nye hus med moderne køkken. Et rigtigt hus i flere etager, hvor pigerne kommer til at bo i mindre rum med flotte fliser på gulvet, rigtige toiletter, baderum samt et stort pænt køkken m.m.

Vi glæder os over, at vi nu er kommet så langt med byggeriet, og køkkenet er ved at blive installeret. De sidste ting er ved at være i orden, og meget snart, skal vi have syet gardiner, og pigerne kan gøre sig klar til at flytte ind. Men vi mangler flere penge, cirka 60.000 kr. for at kunne gøre det helt færdigt. Tak om I vil være med til at bede om, at disse penge må komme ind, så vi kan få disse piger ind under pragtfulde forhold. Huset er et mirakel, og vi takker Gud for hver enkelt, som har været med til at gøre det muligt.

Det nye pigehus - næsten færdigt

Der er 25 elever på skolen. De kommer dagligt for at få undervisning i syning, hvor

de følger et program, som gør dem kompetente til at klare deres afsluttende eksamen. Vi har to hold på skolen, det ene er begynderholdet, og de andre er andenårs elever. Vi glæder os over hver enkelt, som bliver færdig og får arbejde som syerske. Vi har nu så mange dygtige piger, som er blevet færdige, så hvis vi startede vores egen fabrik ville vi have mange medarbejdere, som var klar til at få sig et arbejde.

Vi har to ansat til at sy skoleuniformer, så de koncentrerer sig om denne afdeling. Det er en glæde for os, at kunne blive selvforsynende med uniformer, og på denne måde hjælpe andre til at få et arbejde. Vi håber på at kunne sy uniformer til flere skoler med tiden.

Elev på skolen

Der bliver også fremstillet dækkeservietter, forklæder, poseholdere til sko, små tasker, indkøbsnet m.m. Alt dette bliver solgt rundt omkring i forretninger, og til folk som er på besøg samt på vores møderejser. Det er et af vores indkomstgivende projekter.

Værkstedet er også et af de indkomstgivende projekter, som vi håber, kan være med til at give overskud til arbejdet. Jens Meitilberg, som er her sammen med sin kone Malena, står for dette projekt. De laver vinduer, døre, senge og borde samt stole m.m. i jern. Det er både til skolen, og børnehjem-

Køjesenge fremstillet på værkstedet

met, men de har nu også fået mange ordrer fra andre steder.

Malena Meitilberg hjælper utrolig meget til med fadderskabsarbejdet. Hun får de forskellige børns historier oversat fra engelsk til dansk og holder styr på disse mange børn, som det efterhånden er blevet til. Malena hjælper også til med mange andre opgaver, og vi takker Gud for dette ægtepar, som er til stor hjælp i arbejdet.

Du kan blive sponsor for et skolebarn for kun 100 kr pr. mdr. Et gymnasiebarn koster 700 kr og et børnehjemsbarn koster 350 kr. pr. mdr. Du vil få barnets historie og billede fremsendt. (se også side 27)

New Life Africa International er også med til, at støtte kvindekrisecentrene både her på Filadelfia samt Tumaini Jipya, ved lossepladsen. Så der er også brug for penge til disse centre, som hjælper unge piger, som er gravide og kvinder med deres børn, som er i krise i deres liv. Unge piger 15 år gamle, gravide og alene med deres graviditet, og ingen indtægt eller hjælp at hente nogen steder. Mange af disse unge havde overvejet at begå selvmord, eller få abort, da de ikke kunne se nogen udvej for deres situation. Det er ikke legalt at få abort her i Kenya, så det giver mange kvinder og unge

Fortsættes næste side

Ung mor på et af centrene med sit lille barn

piger store følger, hvis de vælger denne udvej. Vi ønsker at være med til at give liv, også til det ufødte barn. Det er fantastisk at følge sådan en ung mor komme ind på centeret, opgivende og fuld af uro for fremtiden. Se hende blive fredfyldt og få håb for fremtiden og ønske om at tage hånd om sit barn. Ja, det gør én glad, og giver lyst til fortsat at række ud til flere unge piger og prostituerede, som har tabt alt håb for fremtiden. Vi har set flere af disse piger blive forvandlet og få håb for fremtiden. En af pigerne er blevet gift, og mange er kommet til tro på Jesus. Det er jo den allerbedste beslutning, de kan tage. Der er mulighed for at komme i kirke og deltage i bibeltimer, hvis de ønsker det, medens de bor på centeret. Her er også skolegang og undervisning i forskellige aktiviteter samt salg af tasker og æg produceret på krisecentrene.

Vi takker Gud for disse steder, som Han har gjort mulig igennem Danida midler og midler fra TV-indsamlingen i Danmark. Pengene er nu brugt, og vi står over for den udfordring, at få disse centre kan køre videre. Selv om der er indkomstgivende pro-

jekter, så kan det ikke bringe nok midler ind til lønninger, og daglig underhold af kvinderne. Derfor forsøger vi at rejse sponsorer til krisecentrene, så vi kan fortsætte med at hjælpe de mange kvinder i nød her i Kenya. Der siges at disse to centre er de eneste i Kenya, hvor piger og kvinder kan bo og få hjælp, undervisning og rådgivning. Lad os stå sammen om at hjælpe vores søskende her i Kenya, de har brug for en hjælpende hånd fra dig. En 'mor og barn' plads koster 500 kr.

Ja, som I kan se er arbejdet vokset meget i årenes løb, og vi kan kun give Gud al ære, for hvad Han har gjort. Det giver glæde i hverdagen, at se de mange drenge og piger, vi startede med for 11 år siden som voksne unge, forvandlet og arbejdsdygtige. Nogle af dem er blevet gift, har fået børn og er omsorgsfulde fædre og ægtemænd. En af drengene Josiah, er blevet børnehaveklasselærer, Peter som er musiklærer er også ved at uddanne sig til børnehaveklasselærer. Andre er blevet snedkere, tømrere, mekanikere, svejsere m.m. Laban har været på bibelskole i 3 år, og er nu uddannet som præst og hjælper Pastor Ford, som er præst og missionær. Susan, som før var en ung prostitueret mor til to børn, er nu

Susan med sine drenge

uddannet frisør og kosmetolog. Hun arbejder i en af de bedste frisørsaloner i byen, hvor hun tjener sine penge og tager hånd om sine drenge. Det allerbedste er, at hun elsker Jesus og ønsker at tjene ham. Ja, at vi er taknemmelige over hvad Gud gør og er i stor forventning til, hvad der skal se i fremtiden. Der skal være valg i landet i december 2008, og dette er som oftest forbundet med uro, så vil vi bede om jeres forbøn for Kenya.

Tak til jer alle, som er så trofaste i forbøn, og økonomisk støtte. Uden jeres hjælp var dette arbejde ikke muligt.

Må Gud velsigne jer alle. Vi vil ønske jer alle en rigtig glædelig jul, og et godt nytår, og må Guds fred, som overgår al forstand, bevare jeres hjerter og tanker i Ham.

De kærligste hilsner og tanker fra
Susanne og Leif Madsen

□

Peru

Af Helmi Castro

Glædelig jul fra Peru!

Her i Peru er det blevet forår, og det betyder, at julen nærmer sig! Uden for vores vindue er der et duepar, som er i gang med at ruge kuld nummer to ud. Det er meget hyggeligt! Deres arbejde og dedikation er beundringsværdigt! Når hun ligger og ruger ud, så bliver hun i reden selv i situationer, som ellers ville få hende til at flygte – det er kærligheden til afkommet! Hun ved, at hvis hun smutter for lang tid, så bliver æggene kolde og dør! Hun vil ikke miste det, som hun er skabt til at gøre!

Jesus ville heller ikke miste det, som han havde for øje, så han var villig til at holde ud og udføre den forunderlige plan, der var med hans komme til jorden. Også selvom prisen var høj! Hvis der er noget, som man virkelig ønsker, så er man også villig til at give alt derfor! Den der elsker meget, giver meget! Denne jul er det måske godt at spørge sig selv: Hvor meget elsker jeg i grunden det, som har med Guds rige at gøre?! Ville jeg være villig til at skifte min egen herlighed ud og 'blive mennesker lig'

lig det mest værdige menneske til det mest forhadte og ynkelige? Vi vil heller ikke miste det, vi er skabt til at gøre!

Vi vil gerne sige tak til Missionsfonden som har hjulpet med at betale Margaritas bibelskole. I december afslutter hun, og så mangler hun bare sin tesis. Vi beder Gud velsigne hendes liv. Må hun bruge den store gave, som hun har fået, på en god og effektiv måde for Herren! Herren giver os jo alle redskaber i hænderne, og hvad vi så gør med dem, det er vores ansvar og gave til Herren!

Nu ligger så alle julens arrangementer foran os. Det er en tid, hvor vi altid har meget travlt! Nogle gange for travlt! Som altid

Fortsættes næste side

Morgenspisning på pastorleiren

ved et års skifte, så bliver jeg dybt taknemmelig til Jesus for alt det, som han har gjort i året der er gået! Der har været fantastiske dage – og der har været barske og hårde dage! Men Gud har været trofast! Højdepunktet har helt sikkert været vores lejr for pastorerne og deres familie i det nordlige Peru i maj! Det var nogle uforglemmelige dage! Næsten alle havde aldrig før set havet eller nydt et svømmebassin!

Jeg håber, at det må blive til endnu mange lejre i fremtiden! Disse mennesker, som giver alt for Herren i tjeneste bør også her på jorden blive lidt forkælet! Jeg er sikker på, at Herren under dem det så godt!

Tak for jeres venskab, forbøn og støtte!
Glædelig jul og et velsignet nytår ønskes I fra

Helmi og Felipe
André og Mike

□

Amazonas i Brasilien

Hannah Mortensen

Kære dyrebare forbedere og støttere. De første 2 måneder her har været fulde af personlige udfordringer og kampe. Gud arbejder meget med mig, så jeg dagligt tilpasser mig og mere og mere elsker menneskerne og kulturen, og lærer sproget. Jeg fornemmer jeg modnes meget. Lige nu går jeg på DTS-skolen som Umo har her i Macapa, og der er meget at lave. DTS står for DicipelskabsTræningsSkole. Det er en uddannelse, en forberedelse for mig på fremtiden hvor jeg ønsker at være her og hjælpe til i arbejdet i Macapa. Jeg føler at for første gang i mit liv, bliver et sandt grundlag dannet i min bevissthed. Før vidste jeg bare mange ting om Gud, men nu tager det rigtig bolig i mig som mit fundament, og jeg lærer at leve det i praktis, som jeg selv har modtaget så ubetinget: Guds store kærlighed og nåde!

'Dr. Dentuso' og jeg inviterer børn til cirkus

Cirkusturneen gik godt. Det hele syntes næsten umuligt. Vi kun var 11 mennesker til at tage sig af over 400 børn hver dag i amazonbyerne Breves og Bagre, og der var ikke mange kirker, som støttede os i det vi lavede. Nogle var tilmed imod os, fordi de mente, at det at sprede evangeliet gennem et cirkus var fra djævelen. Men Circus Victory er et cirkus med frivillige, som rejser rundt en gang om året, og bringer evangeliet til børn ved hjælp af klovne, teater m.m. Det er meget effektivt at fortælle børn om Jesus på denne kreative måde. Cirkus praktiserer også at undervise forældre i vigtige basale ting på sundhedsområdet.

Det var hårdt i de byer vi besøgte, nogle folk spyttede endda på vores ting, fordi de ikke kunne lide, at vi var der. Der blev også begået flere indbrud. Vi mistede for cirka 9.000 danske kroner teknisk udstyr alene den måned. Sådan er det, når Herren bruger os, så bliver vi angrebet. Vi blev angrebet under hele fremstødet, men det var det hele værd. En hård, men mirakuløs tid. Cirka 1000 børn tog personligt imod Jesus som deres frelser i løbet af de i alt 7 turneringsdage. Vi afholdt også rådgivning for børnene. Jeg husker en lille dreng, Rafael, som jeg inviterede, da det var klart at se, at han havde store problemer. Han var slet

ikke i stand til at smile. Til rådgivningen åbnede han ikke meget op, men bare det at han dér fik at vide, at han var elsket, fik ham til at smile. Det var et mirakel. Men en ting der smertede mit hjerte var, at se en af de små piger, da hendes fulde far kom for at hente hende, og hun ikke ville med hjem. Det var klart at se, at hun var bange for sin far. Det gjorde mig ked af det, og fik mig til at se alvoren af dette problem i Brasilien.

Cirkusturneen blev for mig et stort vidnesbyrd om Guds beskyttelse. Før turneen havde jeg fået et ord fra Gud af, om at vi ville lide skibsbrud, men at ingen ville komme til skade. Da vi så skulle sejle op af Amazonas i 17 timer, var jeg bange for der ville ske noget med båden, men det Gud mente var, at vi ville miste, men ikke en af os ville komme til skade. Det skete, den mand som berøvede os var dømt for mord, men det var Guds beskyttelse at vi ikke var tilstede, da det skete. På hele turen, trods mange vanskeligheder, og trods vi kun var 11 personer, så var Gud bare så stærk, og børnene tog i mod, og deres liv blev forandret. Deres ansigter smilte!

Jeg elsker at være her, med alle vanskelighederne, og der er mange. Jo flere vanskeligheder, jo mere oplever jeg af Gud. Cirkusturneen blev for mig et stort vidnesbyrd om Guds beskyttelse. For kort tid siden brød en tyv ind på værelset, hvor jeg bor. Det var natten før, jeg skulle forny mit visum med yderlige 3 måneder. Jeg havde oplevet ret voldsomme ting på det sidste, som et tegn på at Satan ikke vil have mig her. Men Halleluja, alt var i Guds hånd, og da jeg vågnede om morgenen efter at være berøvet, kunne jeg ikke andet end at takke Ham. Jeg havde om aftenen følt, at jeg ikke burde sove på mit værelse, at der ville ske noget, så jeg sov et andet sted. Hvis jeg

På besøg med DTS hos en familie i slummen

havde sovet på mit eget værelse, ved jeg ikke hvad der kunne have været sket, for tyven havde højst sandsynligt haft et våben på sig. Jeg er Herren så taknemmelig for hans beskyttelse, og min forsikring har lovet at hjælpe mig. Tyven havde taget alt, hvad han kunne få fat i af værdi, men sjovt nok havde han bare smidt mit pas og mine visakort og de vigtige papirer, jeg behøvede til at få fornyet mit visum, lige ude foran vores dør. STÆRKT, at lige nøjagtig det jeg skulle bruge for at blive her, havde han haft fat i men ikke taget. Det viser bare, at Gud fører sin vilje i gennem, og jeg fik mit visum fornyet, så jeg kan blive indtil december. Derefter ved jeg ikke, hvad jeg gør. Jeg vil helst blive, og vil blive meget ked af det, hvis det ikke lykkes at forny mit visum endnu engang.

Knus fra Hannah Mortensen, Amazonas ☐

Et kald til Japan

Af Bodil Sund Jespersen

„For fremmedartet til at forstå, for dyrt til at bo i, for rigt til at behøve hjælp.“ Mon ikke mange går rundt med denne opfattelse af Japan? Ofte glemmer vi, at den lille langstrakte ø-gruppe på verdens østligste rand rummer den tiende største befolkning i verden, og at kun omkring 1 procent af landets 127 millioner bliver talt med som kristne, deraf kun halvdelen protestanter. De store religioner er Buddhisme og Shintoisme og ...materialisme, hvis det kan regnes med som religion. I hvert tilfælde er det et land med store åndelige behov.

Jeg er opvokset som missionærbarn i Japan, og min tid i Japan har opfostret en kærlighed og respekt for dette folk, der på så mange måder er helt unikt. Jeg har siden brugt en del år på uddannelse i Danmark og Belgien (hvor jeg henholdsvis har studeret japansk og teologi), men hele tiden har jeg båret rundt på et dybtfølt kald

Bodil fotograferet under sit bibelskoleophold i Belgien

til at tage tilbage til Japan og give japanere en chance for at høre om Guds frelse. Måske er det ikke så meget jeg kan udrette, men jeg har vel en mund, der kan fortælle om den nåde, jeg selv har oplevet at modtage fra Gud.

Jeg oplever helt konkret, at Gud er med i dette ønske. Tidligere dette år gav en anonym person mig penge til at rejse til Japan for, og siden da har jeg modtaget gaver nok til, at jeg i foråret 2008 kan tage 3 måneder til Japan. Jeg skal her bo og hjælpe til i Kanazu kirke, der er en af fire menigheder, startet af danske missionærer. Kanazu kirke er en menighed på ca. 15 medlemmer med et flinkt og hårdtarbejdende forstanderpar, hr. og fru Tsugawara. Jeg håber og beder om, at jeg må få lov at være til lidt hjælp i denne kirke. Jeg skal samtidig bruge tiden til at søge Guds vilje for min fremtid i Japan. Jeg forventer også at få mulighed for at dele mit ønske om at arbejde i Japan med japanske arbejdere og skandinaviske missionærer i området og høre hvilke ønsker, de har for fremtiden.

Hvis du læser denne artikel og føler en byrde på dit hjerte for Japan, så vær med at bede om, at dette land må få et åndeligt gennembrud, så mange må blive frelst, og bed også om, at jeg må få nåde til at udføre de ting, Gud har lagt på mit hjerte. På forhånd tak.

Hilsen Bodil Sund Jespersen

Tidligere udsendte danske japanmissionærer:

Anna Brun og Helene Riis

Lizzie Kesler

Edith og Ib Sund Nielsen

Else og Botho Petersen

Merci og Robert Jespersen

□

Bøn fra Tanzania

Af Hannah og Egon Falk

10 % af Afrikas befolkning har AIDS. I nogle områder af Tanzania har mere end 30 % af befolkningen AIDS. Hvert 5. minut dør en person af AIDS i Tanzania. Hvert 20. sekund dør et barn af malaria i Afrika. 5. millioner børn under 5 år dør årligt på grund af fattigdom.

Mindst 11 millioner børn er forældreløse i Afrika i dag. Hvis jeg fortsætter disse fakta bliver listen for lang ! men hvad hjælper det alligevel?

Har det noget med mig at gøre?

Jeg har allerede gjort hvad jeg kan!

Når alt kommer til alt er det afrikanernes egen skyld!

Jeg har nok i mine egne problemer!

Forstyr mig ikke i denne juletid!

Også denne liste af undskyldninger bliver for lang.

NEJ! Jeg er hverken sarkastisk eller ironisk, mit hjerte er dybt og alvorligt påvirket og bedrøvet af virkelighedens smertelige alvor.

Det nærmer sig nu afslutningen af 2007 og det har været et fantastisk år, hvor 100 tusinder af mennesker har deltaget på vore møder og hørt evangeliet. Tusinder er blevet frelst, forvandlede, udfriede og helbredte.

Bibelskolen nærmeste eksploderer, og børneskolen NLA blomstrer, og børnehjemmet Hayley's House er nærmest indflytningsklart.

Hvordan bliver deres fremtid?

Du kan hjælpe !

Der er så mange, som har gjort dette muligt, og vi er så taknemlige for alle vore partnere. Gud velsigne jer!

Tilgiv os at vi i denne juleforberedelsestid endnu engang beder om din hjælp, men vi lider sammen med de lidende, vi føler smerten i både ånd og sind, og dette har medført, at vi også økonomisk har strukket os langt længere end kassebeholdningen tillod. For at

vi skal kunne fuldføre vores planlagte pastor-seminar, bibelskoleeksamen m.m. og selv på juleferie, kræves intet mindre end et stort økonomisk mirakel.

Vi lever for evangeliets sag, og er rede til også at dø derfor – vil du hjælpe os at leve lidt længere?

Må Gud velsigne dig i denne juletid.
Hannah og Egon Falk

□

Der findes steder i Thailand hvor smilet må fortrænges

Af Kristine Skak Pedersen

Adskillige rejsende har glædeligt erfaret, at Thailand er smilets land, men mange smil fortrænges blandt børn og unge, der bliver forladt eller misbrugt. UNICEF vurderer, at mere end en million børn i Thailand, vokser op på børnehjem, er smittet med HIV/AIDS eller lever på gaden. Hvert år fødes 2000 børn med HIV, behovet for at gribe ind er derfor enormt - det er grunden til, at Kristine Skak Pedersen har valgt at tilbringe de næste 9 måneder af sit liv blandt Thailands udsatte børn og unge. Hun fortæller i det følgende kort om sig selv og dernæst om sine rejseoplevelser.

Jeg hedder Kristine og er 21 år gammel. Jeg har siden jeg afsluttede min sproglige studentereksamen i 2004 arbejdet som handicaphjælper, lærervikar og støtteperson for børn med autistiske træk. Jeg er blevet antaget som volontør af Impact, som er en volontørforening, der er en del af Leve Børnene/Viva Network; det internationale netværk for kirkeligt arbejde med børn i nød (www.impact.co.dk). Jeg har tidligere været udsendt som frivillig gennem Impact, da jeg forrige sommer var i Honduras for at indspille en lovsangs cd med honduranske børnehjemsbørn.

Lige nu befinder jeg mig på børnehjemmet Asia's Hope (www.asiashope.org) som ligger i Chiangmai, i den nordlige del af Thailand. På Asia's Hope bor der 73 børn i alderen 3 - 17 år. Børnene kommer fra en del af det mindretal, der adskiller sig mest

fra Thailands øvrige folkegrupper, nemlig bjergstammerne i de nord- og vestlige egne af Thailand. Børnene på Asia's Hope er vokset op i social elendighed med ingen eller mangelfuld uddannelse og med misbrugsproblemer. Børnene har i en eller anden grad en manglende følelse af trykthed. De har lært sig frem via overlevelsesmekanismer, da de har været truet på deres fysiske og mentale behov. Asia's Hope er med til at genopbygge deres tillid til verden og menneskerne omkring dem. Igenem skolegang, bibelundervisning og aktiviteter af forskellige slags bliver de hver dag styrket i troen på livet og Gud.

Som medarbejder på Asia's Hope laver jeg mange forskellige ting. Fælles for alle ugens dage er, at jeg underviser i engelsk. Mandag og fredag underviser jeg på en kristen skole. Jeg har ansvaret for 2 klasser, en 1. og 2. klasse. Tirsdag og torsdag underviser jeg medarbejderne fra Asia's Hope. Lørdag underviser jeg alle børnene fra Asia's Hope om formiddagen og søndag efter gudstjenesten underviser jeg fire elever i sang/klaver.

Frem til den 23. december vil jeg også selv modtage thai undervisning to timer hver dag på en sprogskole inde i byen Chiangmai, i håb om, at jeg måske en dag bliver i stand til at tale flydende thai. Forinden jeg kom hertil, boede jeg i Bangkok i 2 måneder, hvor jeg også studerede thai.

Lille Jojo på tre år

Fortsættes næste side

Udover alle dagens faste gøremål er der jo 73 børn som skal krammes, kyskes, puttes, leges med osv., så som I nok kan fornemme, så har jeg meget at se til, men børnenes tilstedeværelse giver mig ny energi gang på gang. De udstråler så meget livsglæde, selvom de har oplevet frygtelige ting. Jeg er så glad for, at jeg med de få ressourcer jeg bringer med mig, kan gøre en forskel i enkelte børns liv, alene det er det hele værd.

Hver aften er der aftensamling med lovsang og bibel undervisning. Der er en utrolig atmosfære når 73 børn synger og beder sammen. Jeg får kuldegysninger, og det er så tydeligt at mærke Guds nærvær. Efter samlingen hjælper jeg de store piger med deres lektier.

Jeg bor i et lille gæstehus 100 meter fra børnenes sovesale. Børnene vågner kl. 05.00, og den første skolebus kører herfra kl. 06.00. Når jeg vågner, kan jeg høre hønsene som klukker, hundene som leder efter mad, og en ko som græsser uden foran mit vindue. Vi har ikke varmt vand, så vi koger vandet, når vi skal i bad og hælder det over os med en kop. Vi har mange husdyr, mange mærkelige dyr jeg aldrig har set før. Heldigvis så er der tryk og rart under mit myggenet.

På mit værelset sover lille Jojo også. Han er tre år gammel og kom til børnehjemmet for et år siden. Han er for lille til at sove på sovesalen med de andre drenge. Hans 20-årige mor knækkede nakken og døde, da et træ væltede ned over deres bambushytte under en storm. Jojo var i hendes arme, da det skete. Jojos far vidste ikke, hvordan han skulle tage sig af ham, så han begyndte at slå ham. Da Jojo kom til Asia's Hope, kunne han ikke gå i tre dage, da hans

far havde slået ham så meget. Det skærer i hjertet, når jeg hører om børnenes historier, men jeg er bare nødt til at glæde mig over, at jeg nu kan være med til at bringe kærlighed, glæde og håb ind i deres hjerter i den tid, jeg er her. Netop nu er der ved at blive bygget et hus til de yngre børn på Asia's Hope. Det står færdigt til januar, så skal Jojo sove der sammen med tre andre drenge på hans alder og to babyer, som endnu ikke er kommet hertil.

Et nyt hus tager form på 'Asia's Hope'

Behovet er stort, men pladserne er få! Der er mange ting, der skal indkøbes, før huset er parat til at modtage helt små babyer. Derudover ønsker vi at give alle børnene en julegave i år, men vi mangler de økonomiske midler. Vi vil gerne give børnene hårbørster, undertøj, penalhuse, tusser og malebøger osv. Hvis der blandt bladets læsere er mulighed for at bidrage helt eller delvist disse ovenstående ting, så vil jeg være taknemmelig.

Jeg gør en indsats - og jeg håber, at du har fået lyst til at støtte denne indsats, så vi sammen kan hjælpe flere børn til en bedre tilværelse. Tak fordi du bærer med.

Du kan følge min rejse på www.kristineskak.blogspot.com □

Vision, passion og strategi for Nagaland

Af **Bit Henningsen**

Mariager Højskoles internationale linie, hvor jeg var leder, påbegyndte i 1996 et samarbejde med Baptistsamfundets mission i Himalaya om lokale lederes højskoleophold med økonomisk støtte fra Demokratifonden. Formålet var lederskabsudvikling samt oplysning om dansk demokrati og samfundsstruktur. I 1997 fortalte en af inderne, ved navn Talimeren, at han kom fra den indiske delstat Nagaland, som ligger øst for Bangladesh og med grænse til Burma. Nagaerne var blevet kristne i løbet af 100 år fra 1872. Indtil da levede de som animister og hovedjægere. Han var en usædvanlig opvakt leder, der oplevede både åndelig og mental udvikling. Talimeren fortalte mig, at jeg ikke ville kunne besøge ham, da Nagaland er blevet et indisk 'Restricted Area' på grund af nagaernes ønske om selvstændighed siden 1947. Da undergrundshærene ikke er ophørt med at kæmpe for at få magten, er der stadig mange indiske soldater udstationeret i Nagaland.

Jeg fik så stor tillid til Talimeren, at jeg sagde til ham, at hvis han kom i tanke om en kompetent naga, der ville kunne få lige så meget ud af et højskoleophold som han, ville jeg gøre mit bedste for at ansøge Demokratifonden igen. I 1999 ankom de næste to nagaer, og nu har i alt 49 nagaledere været højskoleelever, hvoraf 42 har fået tilskud fra Demokratifonden.

Jeg har arbejdet tæt sammen med dem

under deres højskoleophold og fortsat opfølgning inklusiv de tre gange, det lykkedes mig at besøge Nagaland.

Gud gav mig den vision i 1999, at nagasamfundet skulle forvandles til et solidt fyrtårn, hvor navnet Jesus udadtil op-

lyser denne meget mørke del af Asien – og indadtil bliver et samfund, hvor de fjerntliggende landsbyer har lige så gode forhold som storbyerne.

I 1976 oplevede nagaerne en gigantisk vækkelse i nationen, hvor de fleste blev personligt troende, hvor Helligånden blev udgydt over dem, og hvor baptisterne (90 % af nagaerne) sluttede en pagt med Herren om at sende 10.000 voluntører ud som missionærer i løbet af få måneder. I skrivende stund er der „kun“ omk. 1000 nagamissionærer. Vanskelighederne i samfundet ligger i sær i fristelser af rigdom, magt og ære. Bl.a. derfor er undergrundshæren splittet i 4-5 grupper, der bekriger hinanden. Samtidig består statsbudgettet af 70 % i tilskud fra den indiske stat, 24 % er lån, og de 6 %, der er skatteindtægten i Nagaland, er ikke nok til at betale renterne af den akkumulerende statsgæld. Desuden får nagaerne kæmpestore engangsbeløb fra Indien og fra kristne organisationer i udlandet. Vold og korrupcion hører med til dagligdagen blandt de ellers på andre måder glade, åbne, gæstfrie, hjertelige, musikalske og stærkt troende nagaer. Et besøg i den fyldte kirke om søndagen (1000-6000 mennesker) gør et dybt indtryk; bibelen er deres fundament.

Da jeg første gang i februar 2000 besøgte 'mit folk', blev visionen om fyrtårnet i mit

Fortsættes næste side

hjerter udvidet til Guds passion (kærlighed, iver og nidkærlighed) for sit folk, som ikke kølnes, men sprænger alle grænser.

Efter mit tredje besøg i oktober 2002 har jeg bedt om at lære Guds strategi for opbygningen af 'nagafyrtårnet' at kende. Desuden ville jeg gerne have professionel hjælp til at kunne opmuntre nagaerne til at vælge den rette vej henimod et gennemsyret kristent samfund, som bliver Jesu fyrtårn. Jeg tog derfor tre bachelor fag på Teologisk Fakultet på Århus Universitet for at få adgang til at skrive afgangsprøvet til en Fleksibel Master på Teologisk Fakultet på Københavns Universitet. Alt dette blev afsluttet i maj 2007, og siden da har jeg oversat manuskriptet til engelsk, som er nagaernes officielle sprog. Afgangsprøvet er forøget med 18 forord fra anerkendte nagaledere samt mine egne kommentarer og opmuntninger. Bogen blev udgivet i november 2007 med støtte fra Missionsfonden.

Har du lyst til at læse om, hvordan en omstrukturering af samfundet og dannelse af alternative fællesskaber, som den første menighed i Jerusalem, og alle de fællesskaber, der pibede frem i Romerriget og ændrede samfundet, kan ændre forfaldet i Nagaland til enhed og velfærd, kan du henvende dig til Missionsfonden, hvor du kan bestille „The Church's Contribution for Unity and Welfare in Nagaland“ for 150 kr.

I øvrigt vil jeg meget gerne opfordre dig til at deltage i dette missionsprojekt gennem din støtte til Missionsfonden, der har hjulpet med bogudgivelsen af 1500 eksemplarer, som vi forventer vil blive det første spadestik til at ændre nagasamfundet til et fyrtårn, hvor navnet Jesus oplyser denne meget mørke del af Asien, og hvor 10.000 nagamissionærer drager afsted, ligesom Paulus gjorde.

Bit Henningsen.

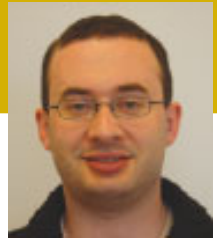
Den indiske delstat Nagaland. Størrelse: 16.579 km². - Knap 2 mio. indbyggere fordelt på 16 naga stammer med hver deres sprog samt 30-35 % indvandrere. (Danmark: 43.093 km². - 5,4mio. indbyggere, hvoraf kun 4,3 % er udenlandske statsborgere).

P.S.

Ovenstående artikel, som Missions-Nyt har modtaget fra Bit Henningsen, er meget interessant og tankevækkende, idet den giver et klart udtryk for en åndsinspireret vision - et missionskald. Derfor har Bit Henningsen ved Guds hjælp set visionens positive udvikling og vil også se, at arbejdet

vil nå sit mål til Guds ære og sjæles frelse. Jeg vil takke Bit Henningsen for det store og helhjertede arbejde, hun har lagt for dagen, og Missionsfonden anbefaler, at man støtter dette projekt, som uden tvivl vil blive til stor velsignelse.

På Missionsfondens vegne, Karl Kuhn □

‘Det gode liv’

Mulighederne for at skabe sig det gode liv, som man selv former, har aldrig været større end i dag på grund af den økonomiske velstand og uafhængighed, som de fleste mennesker i vores del af verden oplever. Vi behøver ikke bekymre os om livets basale fornødenheder, men kan rette blikket mod at realisere os selv og finde ud af, hvordan vi har allermost lyst til at leve.

De mange muligheder har gjort os mindre afhængige af hinanden. Tidligere var mennesker stærkt forpligtet af det fællesskab, de levede i, i familien eller i lokalsamfundet. I dag kan de fleste klare sig selv på egen hånd. Dette understøtter den individualistiske tid, vi lever i, hvor det, der opfattes som det gode liv, ofte er det, som er godt for mig helt personligt eller for mig og mine allernærmeste, hvorimod det større fællesskab fortrænges eller i hvert fald træder i baggrunden. For mange mennesker er drømmen om et lykkeligt liv f.eks. at få hus og have til den lille kernefamilie på fire, spændende job og drømmerejser. Så er lykken gjort. Tror man. Men det er desværre ofte ikke sandt. Og mange mennesker er i dag stressede. fordi de skal nå alt det, som de har sat sig for, at de skal nå for at være lykkelige!

Mange kristne har et naturligt fokus på deres næste, hvor vi er opmærksomme på vores næstes behov og føler os også ansvarlige for både andre mennesker i kirken og for de mennesker, der lever uden Gud, både her i landet og i resten af verden. Derfor giver vi jo til kirkens arbejde og mission. Også mange nødhjælpsarbejder har kristent udspring. Alligevel er der en tendens til, at det individuelle trænger ind i vores opfattelse af, hvad det gode liv er.

Den individuelle tankegang, som vores tid er præget af, præger også vores læsning af Biblen, selvom Biblen faktisk lægger rigtig meget vægt på fællesskabet.

Lad mig forklare nærmere: Som kristne kan vi blive meget optaget af vores egen relation til Gud og lægge denne fortolkning ind i skriften. Mange skriftsteder handler om kristnes stilling i forhold til Gud. Det gælder f.eks. Johs. 1, 12, som handler om, at alle dem, som tog imod Jesus, fik ret til at blive Guds børn, og Johs. 3,16 hvor efter enhver, som tror på Ham får evigt liv. 2. Kor 5, 17 taler om, at når man er i Kristus, er man en ny skabning. Vi kan meget let læse sådanne vers i et meget individuelt lys, dvs. jeg har

Fortsættes næste side

ret til at være Guds barn, *jeg* har evigt liv, og *jeg* er en ny skabning. Det tror jeg for så vidt ikke, at der er noget galt i, og jeg tror, at hvert enkelt menneske har brug for at gøre sit liv op ind for Gud, men en nærlæsning af afsnittene og andre dele i Biblen vil imidlertid vise, at der tales om et fællesskab af mennesker, der lever i dette forhold til Gud.

Brevene i det nye testamente bruger igen og igen ordet *jer*. Vi kan i vores forståelse let komme det at opfatte det som *jer hver i sær* (eller som du eller dig), men det er faktisk at tage teksten ud af den sammenhæng, som den er skrevet i. Brevene i det nye testamente er nemlig for langt størstedelen rettet til menigheder - ikke enkeltpersoner. Vi er kaldede til at leve i et fællesskab med Gud og med hinanden - ikke til at leve i hvert vores individuelle, parallelle og uafhængige forhold til Gud.

Dette kommer klart til udtryk i 1. Kor. 12, 12-27, hvor Paulus taler om, at vi er lemmer på Kristi legeme, og at vi ikke kan være adskilt fra legemet. Vi kan ikke afvises fra legemet af andre lemmer: „Øjet kan ikke sige til hånden: »Jeg har ikke brug for dig,« eller hovedet til fødderne: »Jeg har ikke brug for jer“ (v. 21). Men vi kan heller ikke vælge vores egen individualistiske definition af det gode liv: „Siger foden: »Jeg er ikke hånd, altså hører jeg ikke til legemet,« er den dog alligevel en del af legemet, og siger øret: »Jeg er ikke øje, altså hører jeg ikke til legemet,« er det dog ligefuldt en del af legemet“ (v. 15-16).

En fod, et øre eller en pegefinger, der er

afskåret fra legemet, er heller ikke noget kønt syn og lever ikke det gode liv - i hvert fald ikke ret længe!

Tværtimod, så beskriver Bibelen kristenlivet som et fællesskab med hinanden og med Gud. Dette fremgår tydeligt i Johannes 1. brev: „det, som vi har set og hørt, forkynder vi også for jer, for at også I kan have fællesskab med os; og vort fællesskab er med Faderen og med hans søn, Jesus Kristus (v. 3). Johannes skriver videre i kap. 4, 7-21: „Mine kære, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud. Den, der ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed. Derved er Guds kærlighed blevet åbenbaret iblandt os: at Gud har sendt sin enbårne søn til verden, for at vi skal leve ved ham. Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder. Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden. Ingen har nogen sinde set Gud, men hvis vi elsker hinanden, bliver Gud i os, og hans kærlighed er fuldendt i os .... Og dette bud har vi fra ham: Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder.“

Dette viser med al tydelighed, at vi er kaldet til at leve vores liv i kærlighed og fællesskab med hinanden og med Gud, og for mig at se udfordrer det direkte en individuel livsstil præget af materialisme og selvoptagethed!

Hermed mener jeg ikke, at vi skal udelukke individuelle aspekter ved det kristne liv,

Majsuddeling i Tanzania

Af **Tabitha og Torkild Jensen**

hverken de åndelige eller mere materiale. Ligesom vi f.eks. kan tilbede og læse Biblen sammen, kan vi gøre det alene. At opmuntre hinanden og dele personlige fortællinger kræver imidlertid et fællesskab.

Som kristne er vi naturligvis heller ikke afskåret fra at bruge ressourcer på os selv, som f.eks. at have hus at bo i eller at rejse på ferie. Men vi har brug at tilgå vores stræben efter det gode liv i respekt for vores kald til fællesskab med hinanden og med Gud, således at den omstændighed, at vi er kristne, udgør en grundtone i vores liv, der gør, at vi adskiller os fra det individualistiske eller materialistiske liv, der ikke bringer virkelig lykke, og i stedet er kendetegnet af, at vi kender Gud og lever i fællesskab med Ham og hinanden. □

Vores indsats med nødhjælp i forbindelse med uddelingen af majs i Masailandet har blandt andet medført, at flere masaiere er blevet kristne især kvinder. Dette er i sig selv fantastisk, da det er svært for masaierne at tro på Jesus Kristus som deres frelser. De er af naturen et meget stolt folkefærd og har i årevis dyrket deres afguder. Samtidig ønsker de at klare tingene selv og spørger ikke nogen om hjælp.

Men situationen i 2005-2006 var anderledes på grund af en forfærdelig tørke, hvor vi uddelte mad i masailandet.

En mor græder af glæde over en sæk majs

Vi sørgede blandt andet for at en stor skole fik en portion af majs mel og sukker, så de hver dag kunne give eleverne et måltid mad. Eleverne var så udmattede, at de bare sov i timere, og myndighederne besluttede derfor, at skolen skulle lukkes. Maduddelingen gjorde, at skolen kunne fortsætte, og forældrene var meget taknemmelige for dette.

Fortsættes næste side

Missionsfondens bestyrelse takker hermed hjerteligt alle givere (Guds medarbejdere) for indkomne gaver i årets løb.

Missionsopgaven begynder med at modtage Guds kærlighed i Kristus. Dernæst at lade sig inspirere af Jesu livsholdning og give Hans kærlighed videre til andre.

Så er vi Guds medarbejdere.
1.Kor. 3,9

Bestyrelsen

Her laves majs vælling til skolens børn

Nødhjælpen har ikke alene forårsaget at folket kunne overleve, men rigtig mange har oplevet Guds kærlighed gennem dette og søgt hen til den lille lokale pinsekirke, hvor flere har givet deres liv til Jesus.

Børnene får hver en bøtte med vælling

Ikke en krumme går til spilde

Kirken er en gammel faldefærdig jordhytte og taget er utæt. Når det regner er det nødvendigt at aflyse gudstjenesten, da taget er lavet af græs så det regner ned.

Den primitive Masaikirke

Søndagsskolebørn i Masailandet

Under gudstjenesten har de søndagsskole, som holdes under træerne. Børnene er delt op i 3 hold, da de er så mange og i alle aldre, hvilket er dejligt.

Vi har følt i vore hjerter, at vi skal hjælpe dem med at bygge en kirke, så de kristne har et værdigt sted at samles til gudstjeneste.

Hvis du kunne tænke dig at hjælpe med at bygge denne kirke, kan du sende pengene øremærket 'Masaikirken'.

Vi ved at Herren elsker en glad giver, og Han alene vil velsigne dig og give dig en kæmpe løn i Himmelen.

Kære venner, I ønskes en rigtig glædelig jul, samt et af Herren velsignet nytår. Tak for alt vi har delt sammen i året 2007, tak for jeres forbøn og offer til arbejdet blandt børnene i Tanzania. Vi ser frem til, hvad Herren vil gøre i 2008.

Kærlig hilsen fra jeres medarbejdere i Tanzania, Tabitha og Torkild.

Kvinderne bruger æslerne til at bringe majs hjem

mere fra **Brasilien**

Af Kirsten Solveig Larsen

Tropiske hilsner herfra det nordlige Brasilien. Rigtig mange ting sker her, og jeg vil forsøge at give et kort indblik i noget af det.

Vores børnecirkus Viktoria turnerede i juli måned til Marajo øen og til byerne Breves og Bagre. Det var virkelig en oplevelse af de helt specielle. Vi sejlede med båd til begge steder.

Desværre oplevede vi at blive frarøvet nogle ting fra de klasselokaler på lokale skoler, hvor vi var indkvarteret, og det er vi selvfølgelig kede af, men samtidig må vi være Gud utrolig taknemmelig for, at der ikke skete os noget, at vi ikke oplevede trusler og lignende i forbindelse hermed.

Vi havde den enestående mulighed for at nå mange hundrede børn med evangeliet, og ingen pris er for højt betalt her, så vi var fortrøstningsfulde. Også voksne mennesker blev nået igennem friluftsmøder, kurser og seminarer m.m.

Vi var et team på 11 herlige unge, der havde meget at gøre, men også lokale kristne hjalp os, og vi havde dage i teltet med næsten 450 børn, så det slog alle rekorder, sammenlignet med de 5 tidligere år.

Vi har startet Discipelskabstræningssskole (DTS) op her ved Community Centret Ararat, hvor jeg bor med en gruppe på 9 elever. Nogle af eleverne kommer fra en noget turbulens fortid. Jeg er medarbejder og samtidig en af de hovedansvarlige for skolen. Det er meget spændende, udfordrende og givende. Danske Hanne Borup Mortensen er i øjeblikket også elev på skolen.

Vi planlægger at tage et team af sted på fremstød iblandt flodfolket inde i landet, og et andet team planlægger vi at tage med til nabolandet Suriname (tidligere Hollandsk Guyana) i praktikperioden i november og december.

Eleverne på Bibelskolen hjælper om eftermiddagen i programmer for børn og mødre ud fra Community centret her, og vi har to danske volontører, Marsha og Nadja, der er her frem til slutningen af året, og de er

Fortsættes næste side

aktive i programmerne og hjælper med rapportskrivning m.m.

I Fadderskabsordningen arbejder vi især med ideen om planlægning af fremskridt og opsætning af mål i familierne, og de kommer til samtaler herom, og vi forsøger at give dem nogle råd og ideer. Det vigtigste er at bryde med en såkaldt apatisk attitude, hvis den findes, og genopvække evnen til at drømme og sætte mål og give nyt mod og håb for fremtiden.

Vi har også haft to andre intensive kurser, der kørte her i september, som vi i UMO har været hovedarrangør for. Det ene for præster og ledere, der er personligt udrustende til helbredelses- og udfrisels-tjeneste, og et andet for medlemmer i kirkerne. De kørte 4 aftener om ugen i 3 uger, og fokuserede på undervisning, der giver indblik især i ens familiesituation og påvirkningen af ting fra fortiden, og behovene for at modtage Guds indre helbredelse. Her deltog også bibelskoleeleverne.

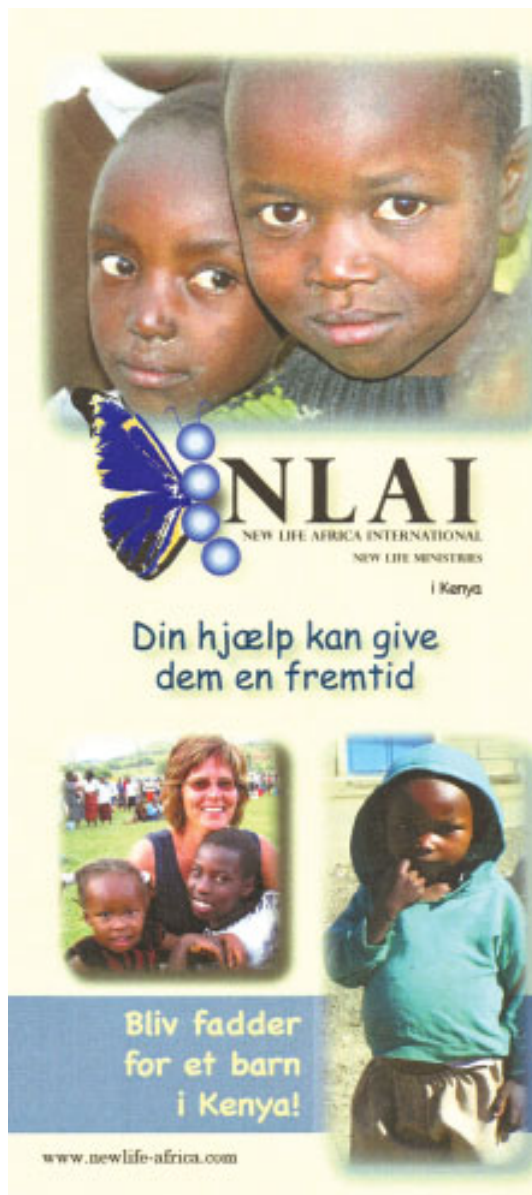
Vi har i sidste uge af august afholdt yderligere et træningskursus i samarbejde med Missionen Lifewords i rådgivning af traumatiserede børn ved brug af visuelle hjælpemidler, og 11 personer fuldførte træningen, så vi nu har over 40 rådgivere i vores delstat. De er fra forskellige menigheder og institutioner.

Vi forsøger at renovere Shalom Huset i bymidten, for at det må blive ideelt for flere aktiviteter for børn igen, men midlerne har været sparsomme, så det er ikke kommet så langt endnu.

Mange tusind tak for jeres vigtige forbøn
Kirsten Solveig Larsen

Fadderskabsarbejde i Kenya

Vi har modtaget denne folder fra Susanne og Leif Madsens fadderskabsarbejde i Nakuru i Kenya, med opfordring til bladets læsere om hjælp og støtte til børnearbejdet i Afrika.

NLAI
NEW LIFE AFRICA INTERNATIONAL
NEW LIFE MINISTRIES
i Kenya

Din hjælp kan give dem en fremtid

Bliv fadder for et barn i Kenya!

www.newlife-africa.com

Hvordan kan du hjælpe?

New Life Africa International, NLAI, er et stort og bredt favnende støtteprojekt for børn og unge med store behov i Nakuru, Kenya. I 1996 startede det danske ægtepar, Susanne og Leif Madsen sammen med kenyeneren David Ford dette gadebørns arbejde, som de stadig står sammen om. Støtteprojektet tilbyder mad og tøj, psykisk hjælp, fysisk lægehjælp og allerstørst er vores uddannelsesdel. Tilbudene gælder dem, som måtte have brug for det. Derudover støtter NLAI også en række voksne med hjælp til uddannelse og deres hverdag. Alt hvad vi gør, bygger på det kristne livssyn.

Et krisecenter for kvinder er oprettet til at støtte lokale kvinder gennem rådgivning, uddannelse og midlertidig husly, og sundhedshjælp.

Et lignende center, „New Hope Centre“, er for nylig blevet startet tæt på en lokal losseplads i Nakuru. Tumaini Jipya – New Hope Centre.

Ved at blive fadder for et barn, får du tilsendt billede og barnets historie. Hvis du er interesseret i at vide mere kan du se vores hjemmeside: newlife-africa.com eller kontakte os på e-mail leifmadsen@africaonline.co.ke

Sæt kryds ved hvad du vil støtte:

☐	Fadder til barn på New Life hjemmene	350 kr. pr. mdr.
☐	Fadderskab for skolebørn	100 kr. pr. mdr.
☐	Elever på gymnasiet/praktisk add.	2x350 kr. pr. mdr.
☐	Plads på krisecenteret	2x500 kr. pr. mdr (mor & barn)
☐	Støtte til gadebørn/skolen	frit beløb
☐	Bygninger	frit beløb

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr: _____ By: _____

Telefonnr: _____

e-mail: _____

Send hæpøsen til:

**New Life Africa International • v/Hans Henrik Jensen
Bakkekammen 26A, DK-4700 Næstved
Tel: 55729761 • e-mail: [hhj.j@stofanet.dk](mailto:hkj.j@stofanet.dk)**

Bank Konto: Den Jyske Sparekasse, Billund, Reg. nr. 9712,
konto nr. 0741793075. Husk ved indbetaling at skrive NLAI.
Giro 143 4218. Alle gaver er fradragsberettiget efter § 8A.

Kontor i Kenya: NLAI P.O. Box 9734, 20112 Lanet, Nakuru e-mail:
leifmadsen@africaonline.co.ke www.newlife-africa.com

Juleprojekter

der gør en forskel - støt f.eks. via bladets girokort

Liselotte og Esteban Laniec i Paraguay
har behov for udskiftning af deres bil til
evangeliseringsarbejdet

Angiv: 'Bil - Paraguay'

Angiv: 'Masaikirke'

Tabitha og Torkild Jensens
bygning af en masaikirke i Tanzania

Hannah og Egon Falk i Tanzania har behov for udskiftning
af deres bil til kampagnearbejdet

Angiv: 'Bil - Tanzania'

Angiv: 'Børn - Thailand'

Kristine Skak Petersens arbejde blandt
børnehjemsbørn i Thailands nordlige provinser

Helmi og Felipe Castros pastor-
samlinger i Peru

Angiv: 'Pastorer - Peru'

Bit Henningsens arbejde for Nagaland i Nordindien.
Bestil hendes nyudkomne bog: „The Church's Contribu-
tion for Unity and Welfare in Nagaland“

Angiv: 'Bog - Nagaland'

Bodil Sund Jespersens ophold i Japan

Angiv: 'Bodil - Japan'

Find os **og alle de andre projekter** på
www.missionsfonden.dk

Gaver givet til Missionsfonden af 4/5 1964 kan fradrages på selvangivelsen efter Ligningslovens § 8a. og efter § 12 stk.3.

Den kvitterede giro talon anerkendes af SKAT som gyldig dokumentation for gavebidraget på selvangivelsen for 2007, når indbetalers fulde navn og adresse er påført:

På web-adressen:

www.missionsfonden.dk
kan du finde en liste over de projekter,
der kan støttes gennem Missionsfonden

Skattefrihed for gaver ydet til Missionsfonden af 4/5 1964

For 10-årige gavebreve op til 15% af skattepligtig indkomst, dog altid op til 15.000 kr. efter Ligningslovens § 12, stk. 3, og efter Ligningslovens § 8a med op til 14.100 kr fra 2007. Begge ordninger kan benyttes samtidigt og af begge ægtefæller.

Eventuel meddelelse til Missionsfonden vedrørende omstående beløb:

Husk: fra 2008 og fremover at anføre personnummer for at opnå skattefradrag!

Missionsadresser:

Laura & Bengt Axell
Casilla de Correo 2710
Asuncion, Paraguay
axell@click.com.py
Pinsekirken, Vejle

Helmi & Felipe Castro
Casilla 199
Trujillo, Peru
helicastro@hotmail.com
Pinsekirkens Ydremission, Århus

Peter Christensen
Good News Global Outreach
Hammersholt Byvej 26
3400 Hillerød
kpc@ofir.dk

Stella Christtrevu
AEP-Box 33
K.P.119
Tirana, Albanien
stella@abisnet.com.al
Fælleskirken, Ølstykke

Hannah & Egon Falk
New Life Outreach
P.O. Box 6073
Arusha, Tanzania
hannah@nlo.dk / dr.egon@nlo.dk
NLO Danmark
c/o Pinsekirken
Sagavej 5, 3700 Rønne

Tabitha & Torkild Jensen
P.O. Box 2398
Arusha, Tanzania
torkild@bol.co.tz
Betania's Ydremission, Blåhøj

Ruth & Henry Knudsen
P.O. Box 428
Germiston 1400, South Africa
gam@telkomsa.net

Lena & Lars Kristensen
'Mercyships'
c/o Bente og Nathanael Kristensen
Nordlundvej 136
7330 Brande
Lakdk@mail.tele.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Lise-Lotte & Esteban Laniec
Avda. Mcal. Estigarribia 697
San Ignacio de las Misiones
Paraguay
elaniec@itacom.com.py
Pinsekirken, Mariager

Kirsten Solveig Larsen
JOCUM
Caixa Postal 210
CEP. 68 906 970 Macapa, AP
Brasilien
kisola@ig.com.br
Fælleskirken, Ølstykke

Peter & Anne-Lise Løbner-Madsen
'Mission hjemme og ude'
Fænø Sund Park 5, 2. th.
5500 Middelfart
alpema@mail.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Dorrit & Torben Madsen
'Mission til nåede'
Postboks 117
7330 Brande
Betania's Ydremission, Blåhøj

Margaret & Verner Madsen
P.O. Box 4
Itigi
Tanzania
margaret_madsen@yahoo.com
Pinsekirken i Herning

Susanne & Leif Madsen
P.O. Box 9734
Nakuru, Kenya
leifmadsen@africaonline.co.ke
Betania's Ydremission, Blåhøj

Ingrid & Jørgen Markussen
Moravian Mission
P.O.Box 607,
Mwanza, Tanzania.
markussen@barmedas.com
Brdremenighedens
Danske Mission

Prayoon & Sathiyaa Maprang
155 M. 1 Nakhonthai Church
T. Nakhonthai, A. Nakhonthai
Province Phitsanulok 65120
Thailand
Støttekreds i Danmark:
v/ Birthe Steffensen
Fortunavej 82, 8900 Randers

Jette Læbro Nielsen
'Udrust Nationerne'
c/o Ulla Nielsen
Ringparken 18, 2. th.
4000 Roskilde
jette35@tiscali.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Anita & Marino Paserini
José Hernandez 170
3105 Diamante
Entre Rios, Argentina
anitahardt@yahoo.com.ar

Birgitte & Søren Pedersen
P.O. Box 4614
Eldoret, Kenya
bspedersen@mechai.org
Pinsekirkens Ydremission,
Esbjerg

Esther & A. Sankar
No. 21 'A' Arani House Road
Ooty-643002,
The Nilgiris
South India
sankaresther@gmail.com
Græsted Frikirke

Bente & Bent Ole Sørensen
Rumænien
Blåhøjvej 49, Karstoft
6933 Kibæk
b.o.s@email.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Agnete & Tony Simpson
15 Brian Dillon Park
Dillon's Cross
Cork, Irland
Elimkirken, Ålborg

Missions-Nyt
Missionsfonden
Harpevej 14
DK-3650 Ølstykke

Betalingservice

Missionsfonden er tilmeldt **BS**
Pengeinstitutternes **BetalingsService**

Denne service kan med fordel benyttes af
givere der ønsker at indbetale faste
månedlige beløb

**Kontakt os
for tilsendelse
af tilmeldingskupon**

Missionsfonden af 4/5 1964

tlf. 47174040 - Fax 47174018

e-mail: mfond@mail.dk

www.missionsfonden.dk

Returneres ved varig adresseændring

Næste nummer af

Missions-Nyt

udkommer

marts 2008

Artikler bedes

indsendt

inden

15. februar 2008

På forhånd tak

Missionsfonden
er godkendt til
at modtage 10-årige

**fradragsberettigede
gavebreve**

Alle øvrige indbetalinger
er ligeledes
fradragsberettigede
efter gældende regler

